

Referat: Domnia lui Traian dupa cucerirea Daciei

Dupa razboaiele dacice, Traian se ocupa mai temeinic de treburile interne ale imperiului, continuand actiunea de integrare a provinciilor, supraveghind justitia si incurajind comertul, intarind concordia cu senatul. Nici problemele religioase nu-i raman straine, manifestand spirit tolerant in acest domeniu atat de tulburat in vremea sa⁵. Este faimos, in context, raspunsul (Rescriptul lui Traian) pe care-l da lui Plinius cei Tanar, guvernatorul Bithyniei, in care, mentinand interdictia fata de crestinism, nu este de acord cu organizarea descoperirii si persecutiei comunitatilor crestine. Manifestand in continuare grija pentru fruntariile imperiului, mentinand ofensiva politica externa ce-o inaugurase, Traian concepe, inca din vremea cand se afla in Dacia, cea mai lunga si ar fi urmat a fi si cea mai de rasunet campanie militara romana - razboiul cu partii.

Pregatirea campaniei a inceput inca din 106, cand Traian se mai afla in Dacia; in acel an Imperiul roman anexeaza Nabateea (Arabia Petrea). incheind pregatirile in 113, avand furnizat si pretextul interventiei (noul suveran part, Chosroes, alunga de pe tronul armean pe aliatul Romei), Traian pleaca, la 27 octombrie 113, din Roma si, la 7 ianuarie 114, soseste la Antiohia (in Siria), unde fusese fixat sediul comandamentului roman. Pentru a evita orice neplacere, isi dirijeaza legiunile pe cea mai lunga cale, prin Armenia, unde se putea aproviziona si dispunea de apa (Crassus suferise infrangerea dezastruoasa de la Carhae tocmai pentru ca se grabise, alegand drumul cel mai scurt, prin desert). Armenia cade fara lupta. Prima ciocnire mai insemnata cu ostirea parta este, de fapt, o incursiune curajoasa, luata pe cont propriu, de excelentul comandant al calarimii Lusius Quietus, care patrunde adanc in teritoriul part, cucerind Media Artropatene si nordul Mesopotamiei, mentinandu-se departe de grosul fortelor lui Traian, ramas la Edessa, pana in 115.

Traian reia operatiunile in primavara anului 115, ocupa in intregime Mesopotamia si Asiria, restabilind contactul cu luptatorii lui Lusius Quietus si-si repauzeaza armata, in iarna 115-116, in jurul Antiohiei. Anul 116 se anunta hotarator pentru soarta acestui razboi, asa incat Traian concepe un plan de operatiuni ingenios, care elimina orice surpriza. Punctul "forte" il constituia construirea unei flote de razboi care, lansata pe Tigru si Eufrat, a asigurat trupelor o mare mobilitate si perfecta siguranta logistica. Astfel sprijinita, ofensiva romana din 116 face sa cada Adia-bene, Babilonul, capitala parta - Ctesifonul, Seleucia (pe Tigru), in mod practic, Partia era cucerita, iar Traian, caruia i se decerneaza titlul de "Parthicus", ajuns in Golful Persic planuieste prelungirea pana in India a campaniei. in acel moment Imperiul roman avea cea mai mare intindere din istoria sa.

Mari rascoale in teritoriile abia cucerite (evreii, din Egipt, Cyrenaica si Siria, orasele Edessa, Seleucia pe Tigru, Nisibis), distantele imense intre garnizoanele instalate, nesiguranta drumurilor, rezistenta lui Chosroes (care nu fusese capturat) impreuna cu a unor cetati din vechiul stat part (Hatra, de pilda), bolile ce macinau oastea romana il conving, insa, pe Traian de instabilitatea prezentei romane in noile provincii. si, in ciuda inabusirii rascoalelor (in cea mai mare parte), de catre extrem de mobilele trupe ale lui Lusius Quietus, Traian decide reducerea teritoriului imperial, prin constituirea unui mic regat partie, "aliat" al Romei, in fruntea caruia il unge ca rege la Ctesiphon pe Parthamaspates, ce-i era devotat.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Din cauza agravarii bolii, Traian paraseste frontul, lasand la comanda Asiei romane pe Hadrianus, dar in drumul spre Roma, la Selinus (devenit ulterior Traianopolis), pe coasta Ciliciei, destinul il loveste la 9 august 117. Sfirsilul sau fulgurator, neasteptat lasa un imens si periculos gol in dinastie. Interventia Plotinei salva, insa, continuitatea imperiala: ea expã©die doua scrisori, una senatului, in care declara ca Traian il adoptase, pe patul de moarte, pe Hadrianus si o a doua chiar lui Hadrianus, aflat in Antiohia, sfatuindu-l sa-si insuseasca cu hotarire honul imperial. Avea o misiune grea. deoarece ii urma unui imparat al carui prestigiu imens ii va supravietui intr-atit, incat dupa aproape cinci secole crestinii (papa Grigore cel Mare), a caror intoleranta fata de celelalte religii opera fara indulgenta, "au permis" transmigratia sufletului lui Traian din iad in rai, caz singular in intreaga istorie crestina. in galeria imparatilor Romei el a fost unicul pe care nimeni, nici inaintea sa, nici dupa trecerea sa in nefiinta, nu i-a egalat meritele. si a fost unicul roman ale carui ramasite au fost depuse, contrar legislatiei romane, in incinta sacra a Romei.